

۲۰۱۶/۰۵/۱۲

حمید انوری

از بنگله دیش تا افغانستان

در بنگله دیش رهبر جماعت اسلامی آنکشور "به جرم دست داشتن در نسل کشی، تجاوز و شکنجه محکوم شد" و دیروز در زندان مرکزی شهر به دار آویخته شد. او در جریان جنگ استقلال بنگله دیش مرتکب جنایات جنگی شده بود و با نظامیان پاکستان همکاری میکرد. حکومت بنگله دیش می گوید که در این جنگ در حدود سه میلیون نفر کشته شده اند.

این رهبر جماعت اسلامی بنگله دیش در سال ۱۹۷۱ مرتکب جنایت جنگی گردیده و باعث کشتار و شکنجه هزاران هموطن خود گردیده و نیز باعث ایجاد نفاق و ترویج خشونت های مذهبی گردیده است. او یک دور وزیر در کابینه بنگله دیش نیز بوده است، اما به تاریخ دهم ماه می ۲۰۱۶ میلادی مطابق به ۲۱ ثور ۱۳۹۵ هجری شمسی، یعنی بعد از ۴۵ سال به دار آویخته شد. به گزارش ذیل از بی بی سی دقت کنید:

{ بنگلادش یکی از رهبران اسلامگرایان را اعدام کرد

• ۱۰ مه ۲۰۱۶ - ۲۱ ثور ۱۳۹۵ (بی بی سی)

وزیر قانون بنگلادش اعلام کرد که مطیع الرحمن نظامی، یکی از رهبران اسلامگرایان به دلیل جنایاتی که در جریان جنگ استقلال از پاکستان در سال ۱۹۷۱ مرتکب شده بود، اعدام شده است.

آقای نظامی رهبر جماعت اسلامی، بزرگترین حزب اسلامگرای بنگلادش بود.

اعدام رهبران احزاب در بنگلادش در گذشته به بروز ناآرامی هایی انجامیده است.

آخرین درخواست استیناف آقای نظامی از حکم اعدام هفته پیش رد شده بود.

او به جرم دست داشتن در نسل کشی، تجاوز و شکنجه محکوم شد. اما وکلای او استدلال می کردند که به لحاظ حقوقی نمی شود از ارتکاب این جرایم توسط موکلشان اطمینان یافت.

پیش از اجرای حکم اعدام، تدابیر امنیتی در سراسر بنگلادش برقرار شده بود.

هواداران آقای نظامی در مقابل زندان مرکزی داکا در پایتخت تجمع و به اعدام او اعتراض کردند.

از زمانی که شیخ حسین، نخست وزیر بنگلادش دادگاه رسیدگی به جرایم جنگی مربوط به زمان جنگ استقلال را تشکیل داده است، این چهارمین رهبر جماعت اسلامی است که اعدام می شود.

آقای نظامی که در گذشته وزیر دولت بوده است، مهمترین چهره ای است که در این دادگاه گناهکار شناخته می شود.

او متهم بود که گروهی شبه نظامی را سازماندهی کرده که به ارتش پاکستان در شناسایی و قتل فعالان استقلال طلب کمک می کرده است.

اما طرفداران جماعت اسلامی و بعضی گروه های حامی حقوق بشر می گویند که اعدام رهبران این گروه انگیزه سیاسی دارد.

این جنایتکار جنگی که هزاران هزار انسان را در جنگ استقلال بنگله دیش به کشتن داد، عاقبت به چوبه دار سپرده شد و بعد از ۴۵ سال حق در جای خود

قرار گرفت و عاقبت خون های ناحق که ریخته بود، دامن او را گرفت. میگویند "صبر تلخ است، اما بر شیرین دارد." و مردم بنگله دیش و خانواده های داغدار قربانیان این جنایتکار کثیف که به نام اسلام و مسلمانی و دین و مذهب خونهای بیشماری را ریخته بود، دیروز بعد از ۴۵ سال انتظار،

نفسی به راحتی در کشیدند و روح جانباختگان بی گناه و بی دفاع آن جنایت عظیم تاریخی، راحت و شاد گردید.

اینک یک گزارش دیگر در مورد از رادیو آزادی:

[رهبر اعدام شده حزب جماعت اسلامی بنگله دیش به خاک سپرده شد

ثور ۲۲، ۱۳۹۵ (رادیو آزادی)

نیروهای امنیتی بنگله دیش در برابر اعتراض و آشوب احتمالی اعضای این حزب تدابیر خاص گرفته اند.

مطیع الرحمن نظامی ۷۳ ساله متهم شده بود که هنگام جنگ استقلال بنگله دیش از پاکستان در سال ۱۹۷۱ مرتکب جنایات جنگی شده است.

او شب گذشته در محبس مرکزی شهر داکه اعدام شد، در حالیکه جماعت اسلامی اعلان کرده که روز پنجشنبه به اعتصاب عمومی دست خواهد زد، وزیر داخله بنگله دیش اسدالزمان خان گفت که نیروهای امنیتی در مناطق مختلف کشور جابجا ساخته شده اند.

مطیع الرحمن نظامی در ماه اکتوبر سال ۲۰۱۴ از سوی محکمه خاص جرم های جنایی در برابر اتهام های کشتار گروهی، تجاوز جنسی، دامن زدن به نفرت مذهبی و دیگر جرایم ضد بشری هنگام جنگ نه ماه استقلال بنگله دیش به اعدام محکوم شد.

جماعت اسلامی آن زمان مخالف استقلال بنگله دیش از پاکستان بود و با اردوی این کشور همکاری داشت.

آقای نظامی آن زمان گروه شبه نظامی البدر را رهبری می کرد و رئیس فدراسیون محصلان جماعت اسلامی هم بود.

او از سال ۲۰۰۰ میلادی به این سو جماعت اسلامی بنگله دیش را رهبری می کرد و از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۶ در حکومت صدراعظم سابق خالده ضیا وزیر بود.

آقای نظامی در سال ۲۰۱۰ به جریحه دار ساختن احساسات مذهبی متهم شد و سپس در همان سال به اتهام جنایات ضد بشری در سال های جنگ دستگیر شد.

او در سال ۲۰۰۴ به اتهام قاچاق اسلحه هم محکوم شده بود و سپس از سوی یک محکمه چیتاکانگ به اعدام محکوم شد.

جسد مطیع‌الرحمن نظامی در گورستان قریه او در صد کیلومتری غرب داکه به خاک سپرده شد. تقریباً همه رهبران جماعت اسلامی بنگله دیش به اعدام محکوم شده اند.

مطیع‌الرحمن نظامی در قریه خود به خاک سپرده شد - آرشیف]

این بود یک گوشه از اجرای عدالت در کشور مستقل بنگله دیش با در نظر داشتن خطرات مکرر و پی هم اغتشاش گران و جنگ افروزان بی بند و بار جماعت اسلامی بنگله دیش، و اما در افغانستان به خون خفته و در بند، هنوز هم جنایتکاران جنگی ۳۸ سال پسین با خاطر راحت به زندگی ننگین و خفت بار شان همچنان بدون کوچکترین دغدغه ادامه می‌دهند و هرگز و هرگز حتی برای یکبار هم سخنی از اجرای عدالت نیست که نیست.

در این ویرانه سرا که بیش از دو میلیون هموطنان مظلوم و بی گناه و بی دفاع ما به کام مرگ فرستاده شدند و خون های پاک شان بر زمین ریخت، قاتلین شرف باخته و جنایتکاران جنگی بی همه چیز هنوز هم دستی در قدرت دارند و هنوز هم توطئه می‌چینند، تفتین می‌کنند، تفرقه ایجاد می‌کنند، خطرات می‌دهند و خون میریزند، اما از اجرای عدالت خبری نیست که نیست.

جنایتکاران جنگی هفتم و هشتم ثور در افغانستان بی در و پنجره، وزیر می‌شوند و جنرال و مارشال، فرماندهان جنگ و جنایت و وحشت، قهرمان می‌شوند و سالار و سردار، رهبران باند های خونریز و جنایت گستر هفت و هشت ثور، مرده های شان قهرمانان "ملی"، "صلح" و "وحدت ملی" و چه و چه می‌شوند و زندگان شان به مقامات بلند کشوری و لشکری نصب می‌شوند و وزیر و وکیل و والی و... می‌شوند و به ریش ملت می‌خندند.

جنایتکاران "حزب دیموکراتیک خلق" با پشتاره های از سرمایه با اعزاز تمام از میدان هوایی کابل سوار بر طیارات دولتی کشور به غرب و به امریکا و کانادا می‌روند و...

"خادستان" سادیست و روانی، این نطفه حرام روسی از کیسه خلیفه بخشیده می‌شوند، اسناد جنایات عظیم خود را به آتش می‌کشند، هزاران هزار دوسیه و سند دیگر را بالای اجنبی ها به فروش می‌رسانند و فارغ البال یا کشور را ترک نموده و یا هم با تغییر نام و نشان و سر و موی و ریش و لباس همچو پلنگان در لباس ملنگان به وظیفه اصلی خویش برگشته در خدمت رژیم های جدید باز هم به جاسوسی، شکنجه نمودن هموطنان و هزار و یک ناروای دیگر مشغول میگردند.

خونریز ترین و وحشی ترین ملیشه جنایت گستر که در بیشتر از سه دهه خون هموطنان مظلوم ما را بی دریغ ریخته است، ستر جنرال میگردد و خالد بن ولید و معاون رئیس جمهور و چند چیز دگر...

بلی هموطن! اینجا افغانستان است، نه بنگله دیش!!! کشور آبائی ما را با هزاران درد و دریغ که در هر بدعتی "نمبر اول" در جهان ساخته اند. ای دریغ!!!

و اما در مورد عملکرد حکومت "کرزی" و "غنی- عبدالله"، در قبال جنایتکاران و تروریستان طلب باید خاطر نشان ساخت که یک سیاست کجدار و مریز بوده است، یعنی اینکه ریختن خون افغان حلال، اما در شرع حرام است.

در طول زمام داری کرزی که بیشتر از یک دهه را دربر گرفت، کرزی و مقامات بلند پایه حکومت شترگاو پلنگ او بار بار و بار های دگر سر بر آستان مقامات پاکسانی گذاشتند و خفت بار عذر و زاری و استغاثه کردند تا بلند پایگان و قومندان های خونریز طالب را از زندان های پاکستان آزاد سازند و چنان بود که آبروی یک ملت را برباد دادند. تعداد بیشمار دیگر آنها که در زندان بگرام زندانی بودند، بعد از آنکه قوای نظامی امریکا زندان بگرام را در اثر فشار (کرزی - شرکا) به مقامات افغان تحویل دادند، بلافاصله از زندان آزاد گردیدند و خونهای پاک هموطنان ما را بلاوقفه جاری ساختند، حملات انفجاری و انتحاری را سر و سامان دادند و مرگ آفریدند.

در حکومت دوسره "غنی - عبدالله"، یا بهتر است گفته شود حکومت "ع و غ"، تا همین چند روز قبل نمایندگان طالبان مهمانان عزیز ارگ کابل بودند و هنوز هم برادران ناراضی. یک طالب خلاف تمام قوانین جاری در کشور برای بیشتر از یک سال سرپرست وزارت دفاع باقی می ماند و بعد به عنوان سرپرست ریاست امنیت معرفی می شود، یک طالب رئیس مشرانو جرگه است و بیشمار دیگر آنان هنوز هم در چوکی های مفشن ولسی جرگه بی خیال لمیده اند، فقط چند روز قبل بود که شش نفر آنان که به مرگ محکوم گردیده بودند، اعدام شدند. گفته می شود که در اعدام این افراد هم مسائل سیاسی - استخباراتی در میان بوده است تا راز های پس پرده همچنان پنهان بماند و راز ها افشا نگردند.

و اما یک تروریست شناخته شده دیگر که هنوز هم در خفا به سر میبرد و یک گروه کوچک تروریست را رهبری میکند و اینجا و آنجا دست به آدم ربائی و ترور و انفجار میزند و بیشتر از سه دهه است که خونهای پاک هموطنان ما را میریزد، هر گاه و ناگاهی چند بیکار و بی عار و بیمار و لنده غر را به کابل میفرستد تا سر تقسیم قدرت واهی چانه بزنند. این فرد جنایتکار و تروریست کس دیگری نیست جز همان قصاب کابل که "گلبدین حکمتیار" او را نام است و بین هموطنان ما به "راکتیار" و "حکمت عار" مشهور است. او همان تروریست شناخته شده است که خاک کابل را به توبره کرد، در یک ساعت بیشتر از هزار راکت کور بالای مردم مظلوم و بی دفاع و بی گناه کابل شلیک کرد و از کشته ها پشته ها ساخت و کابل زیبا را به یک ویرانه غم انگیز مبدل ساخت، ۶۵ هزار از باشندگان آن خطه دلیران را از دم تیغ شقاوت خود کشید و ده ها هزار انسان دیگر را معیوب و معلول و بیوه و یتیم ساخت و چه شرم آور و پستی و پلشتی است که حکومت دو سره تلاش دارد این تروریست خطرناک و جاسوس چند سره را نیز زیر بال شکسته خود بگیرد.

این جنایتکار خونریز و بی وجدان چندیست که باز هم گماشتگان بی همه چیز خود را به کابل فرستاده است که از دیر زمانیست مهمانان عزیز حکومت دو سره و " شورای عالی صلح" یا بهتر گفته شود "شورای خیالی جُل" هستند و سر تقسیم قدرت در مهمانی های آنچنانی چانه میزنند.

بین تفاوت ره از کجاست تا به کجاست!!! یکطرف حکومت بنگه دیش است که با قبول تمام خطراتی که از ناحیه تروریستان جماعت اسلامی آن کشور متحمل است، عدالت را به اجرا میگذارد و رئیس جنایت کار و تعداد دیگر از رهبران آن سازمان تروریستی را به دار زده و عدالت را به اجرا میگذارد و طرف دیگر اما که حکومت دو سره افغانستان به خون خفته و برباد داده شده باشد، چپ و راست در بین کثافات جنایتکاران جنگی روز تا روز غرق می شود و کشور را هر روز بیشتر از پیش به پرتگاه مهیب نزدیک و نزدیک تر می سازد. کاش حکومت دوسره کنونی بجای اعدام چند سیه ماهی، یکی دو نهنگ آدم خوار را به چوبه دار بسپارد تا مردم بتوانند به این حکومت اعتماد کنند و راه برای اجرای عدالت انتقالی، امنیت ملی و صلح پایدار و شرافتمند هموار گردد!!!

و اما و مگر جنایتکاران جنگی که بنده این رژیم عجیب الخلقه را تشکیل میدهند، دشمنان درجه یک صلح و امنیت و آرامش اند و خوب میدانند که در فردای رسیدن به صلح و امنیت، همه راهی محاکمات جنائی بین المللی خواهند شد. پس هنوز هم باید بی صبرانه انتظار کشید و در جریان این انتظار طولانی، بسا اتفاقات به وقوع خواهد پیوست و اطمینان قوی داریم که حق آخر پیروز می شود. به امید آنروز!!!

